

Gouden priesterjubileum Pater Raoul De Bonte

Op zondag 1 augustus 2004 vierde Pater Raoul De Bonte zijn 50 jaar priester zijn in het bijzijn van o.a. heel wat parochianen van de Klijpe, tijdens een prachtige viering, die deels werd opgeluisterd door ons parochiekoor..

Hier volgt de homilie, uitgesproken door pater Alex, ♦♦n van zijn confraters.

♦ De eeuwen door gaf de herdenking van het 50ste jaar steeds aanleiding tot een blijde viering. Zo is het ook vandaag, nu pater Raoul zijn gouden priesterjubileum met ons wil vieren in vrome dankbaarheid en niet zonder emotie. Inderdaad hij werd op 1 augustus 1954 gewijd als priester tot in eeuwigheid. Wat een terugblik op de lange en rijkgevulde jaren van zijn priester- en missionarisleven.. Wat een goddelijke uitverkiezing en welk een beantwoording in grote liefde en inzet voor kleinen en armen van Chili en nu voor eigen volk in Ronse, sinds de afname van zijn krachten hem naar hier terugbracht, niet zonder groot heimwee en spijt.

Pater Raoul, ik waag het nauwelijks uw levensloop met juiste data te schetsen. Al leefde ik 20 jaren dicht bij u in Chili, ik ben toch maar getuige geweest van een klein deeltje van uw reuze-inzet en uitstraling. Anderzijds durf ik het niet aan uw persoonlijkheid en eigenheid in enkele woorden weer te geven, op gevaar af me te vergissen of onvolledig te blijven. Toch zal ik me nooit kunnen losmaken van de verre herinnering uit 1955, toen ik u, als pas toegekomen pater, aan het werk zag gaan. Er was iets uitzonderlijks aan u, een echte vastberadenheid om echt te doen wat er moest gedaan worden. U stak boven de anderen uit, letterlijk en figuurlijk. Nog voor u de Spaanse taal goed kende, ontdekte u een werkterrein en een prioriteit, waar anderen nauwelijks aan dachten, daar ze of wel voor het onderwijs, ofwel voor de parochiedienst bestemd waren. In het oud hospitaal San Juan de Dios in La Serena stelde u met ontzetting vast dat de verzorgingsomstandigheden en vooral de stervensbegeleiding van veel van huis uit zeer arme zieken, bijna totaal te wensen overliet. Het heeft u moeite gekost om in de ietwat verwaarloosde zalen toegang te krijgen en aanvullende diensten en attenties te geven.

Spoedig moesten uw medebroeders beseffen dat u bewust en diep getroffen waart door de zorg die St.-Franciscus, in de tijd van zijn bekering, aan de uitgesloten melaatsen besteedde. Het begon misschien met haar knippen, wassen en scheren. U eiste meer hygi♦ne en voor de ongeneeslijke eenzamen werd u een goedhartige stervensbegeleider. Heel uw leven ginder, hebt u heldhaftig werk gemaakt van de ziekenzorg en de armenhulp. U had iets van het charisma van de H. Vincentius a Paulo. Voorzeker ook zal de H. Damiaan De Veuster bewust of onbewust u daarbij ge♦nspireerd hebben. U sprak er nauwelijks over, maar des te meer besteedde u al uw vrije tijd aan de meest verschopten hulpelozen. Het heeft ons diep getroffen en de meesten van onze medebroeders dachten stilletjes: ♦Zo hoort het eigenlijk, maar dat dag na dag en zelfs ♦s nachts, kunnen wij nauwelijks aan.♦

Daarna en daarnaast hebt u zeer lange tijd de organisatie, de heropbouw en de restauratie van de kerk en het klooster in La Serena tot stand gebracht. Niet dat u uitsluitend bezig waart met materi♦le verwezenlijkingen. Ook als overste en als pastoor had u een heel andere stijl: de pastoor met de steeds open deur voor iedereen, de herder die over alles waakt en alles in goede banen leidt. U waart bijna altijd omringd door een kern van lekenhulpers die een hechte vriendenkring uitmaakten. Zo waart u

altijd goed op de hoogte van wat er onder de mensen gebeurde en welke hun noden waren. U kenmerkt een bepaalde karaktervastheid en beslistheid, maar tegelijk de nodige luisterbereidheid en werkelijkheidszin. Uw parochie was zeer uitgestrekt en had meerdere bijkapellen en instellingen. Nadien viel uw oog op het geschiedkundig en architecturaal karakter van de kerk en het klooster, gebouwd bij de oprichting van de stad door de Spaanse Franciscanen in de 16de eeuw. Het was een lange weg om de klassering en de restauratie op gang te krijgen en door uw opvolger te laten afwerken en in te huldigen.

Geachte vrienden, U die pater Raoul beter kent dan ik in zijn beginjaren in Chili. U kent zijn medemenselijkheid, zijn attenties, zijn levenswijsheid en zijn toelief. Het geduldig aanvaarden en overstijgen van zijn krachtenvermindering is de bekroning van zijn dapper leven.

Wanneer Jezus de hemel beloofde aan wie in Zijn naam een glas fris water toereikte aan   n van zo n menskens , wat een prettig vooruitzicht moet het dan zijn voor wie zijn leven lang niets dan vriendschap, medeleven en steun rondstrooide.